

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs CVI. Confitemini Domino quoniam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

*Virata conseruent ipsius iussa, nec unquam
Ipsius aduersi legibus ire uelint.*

PSALMVS CVI.

Confitemini Domino quoniam.

ARGUMENTVM.

Est gratiarum actio. Sicut enim supra beneficia Domini commemorauit, ita hic peccata populi enumerat & pœnas, ut hoc modo misericordia Dei amplificetur, qui tam malis & ingratis, tot beneficia inexhaustæ suæ honoratis exhibuit. Habet autem confessionem peccati, & orat, ut Deus promissæ & declaratæ toties promissionis meminisse uelit, & populum suum porro etiam liberare.

*Ingratum sese agnoscens, peccasse fatetur,
Et Domino populus non habuisse fidem.
Grates ergo refert, quia non occiderit omnes,
Fœderis ipse sui pollicitiq; memor.*

Halleluia uel laudate Dominum.

CArminibus celebrate nouis & dicite laudes,
Qui colitis pura simplicitate Deum.
Nam bonus est, & in æternos non desinet annos,
Esse sui tanta cum pietate memor.
De factis Domini quis dignè disserat unquam,
Quis merito laudes ipsius ore canat?

Propositio.

Felices

Felices qui seruatis rationibus æqui,

Quod iustum est, omni tempore perficiunt.

Digneris memor esse mei precor optime Diuim,

Qua populo afficeris dexteritate tuo.

Pectora nostra tuæ meritis inuise salutis,

Vt leto afficiar gentis honore tuæ.

Omnia ut aspiciens lecti tibi munera cætus,

Sim populo hæredi gratus et ipse tuo.

Improba maiorum deliquimus acta secuti,

Impia præsentem fecimus ante Deum.

Tot te prodigijs implentem Aegyptia regna,

Perseptum nostri non habuere patres.

Cumq; ipsos tanta cuperes bonitate iuuari,

Officij indociles non meminere tui.

Quin animos potius tibi contraxere rebelles,

Propter arenosi littora rubra maris.

Præstitit ipse tamen saluos et uiuere iussit,

Ipsius ut celebris nominis esset honor.

Ipsius ut populis immensa potentia cunctis

Semper, et in toto notior orbe foret.

Arguit algosi fluctus et murmura ponti,

Per medios fluctus arida facta uia est.

Inde suos duxit per deuia regna profundi,

Sicut inexcultæ per loca plana uia.

Deq; manu eripuit crudelia bella munantis,

Tutos hostili iussit abire manu.

Castra inimicorum redeuntibus obruit undis,

Agmine de tanto nec super unus erat.

Tum uerbis habuere fidem, quæ dixerat ipsis,

Tum laudes ipsi concinere Deo.

Orationem in-
terferit, quæ
confessionem
habet peccati,
ut inde trāseat
ad hiltoriā pec-
catorum popu-
li.

Narratio.

Exodi decimo
quarto.

Mox oblita operum tantorum ingrata Deo Gens,
 Concilia ipsius non tulit ulla sequi.
 Tunc animos subijt Dominum tentare uoluptas, Exodi xvi
 Tentaruntq; Deum per loca senta situ.
 Ipse autem tribuit quæ uotis cunq; petebant,
 Corpora sed subita tabida morte tulit.
 Tunc quoq; iactantes ipsi conuicia Mosi, Numeri xvj.
 Parcere sacrificio non potuere seni.
 Tunc subito tellus patefacta uorauit hiatu,
 Qui magnum contra se opposuere ducem.
 Atq; ita coniuncti fratres Abirame Dathani,
 Vos sceleris pœnas persoluisse liquet.
 Mortifer in medijs exarsit cœtibus ignis,
 Impia consumsit pectora flamma uorax.
 Constantes gelidis Horebi in uallibus aurum, Exodi xxxij.
 Quem colerent uitulum composuere bouem.
 Atq; ita quem Domino debebant reddere honorem,
 Gramina pascenti constituere boui.
 Longa salutiferæ traxere obliuia dextræ,
 Mira per Aegyptum quæ modo tanta dabat.
 Quæ modo Niliacam miracula tanta per oram,
 Per mare quæ uastum signa stupenda dedit.
 Et toties populum statuit delere rebellem, Exodi xxxiij.
 Ni prompta Moses mente tulisset opem.
 Hic namq; irati uultum stetit ante tonantis,
 Fecit & ultrices abstinuisse manus.
 Inde solo cultam spreuerunt ubere terram, Numeri xiiij.
 Et uerbis Domini non habuere fidem.
 Improbata turbatis sparserunt murmura castris,
 Spernentes, tanquam friuola, iussa Dei.
 Q

Extæ

Extulit ille manum contra, ut disperderet illos,
Per loca quæ nulla culta fuere manu.

Semen ut in gentes dispergeret omne profanas,
Nec sineret certis hos habitare locis.

Turpia sculptilium coluere idola Deorum,
Oranec a uetitis abstinuere cibus.

Nam sacra depasti sunt Dijs oblata nefandis,
Qui nil, nec uitæ, nec rationis habent.

Talibus accensum factis mouere furorem,
Hinc miseris magnæ pestis origo fuit.

Tum Pineas tanto sumens de crimine pœnas,
Abstulit irata noxia membra manu.

Numeri xx. Protinus effugit tenues mala pestis in auras,
Iusticiæ Pineas nomina pulcra tulit.

Hinc ad aquas iterum cum iurgia sæua mouerent,
Irati furias elicuere Dei.

Vsq; adeo ut pœnas, populi pro crimine, Mosen,
Proq; suis uerbis persoluisse ferant.

Namq; animo offensus quædam est non recta locutus,
Quæ simul offenso displicuere Deo.

Hæc fuerunt
tempora post
Iosua sub iudi-
cibus.

Non etiam populos uastarunt cladibus omnes,
Quos Deus excidio iusserat ipse dari.

Gentibus immisti mores didicere profanos,
Et quæ non decuit, facta nefanda, sequi.

Falsa alienorum coluerunt nomina diuim,
Res ea peruersis exitiosa fuit.

Tum Cacodæmonibus natos natusq; tulerunt,
Mactantes propria pignora cara manu.

Et multam innocui fuderunt sanguinis undam,
In sua iam facti uiscera carnis fices.

Que Canaanitum sacrarunt munera laruis,
 Et polluta sacro sanguine terra fuit.
 Facta profanarunt se per sua pessima, prauos
 Per mores animas prostituere suas.
 Tunc grauis in populum succensa est ira rebellem,
 Tunc sortem exosam cepit habere suam.
 Gentibus ergo ipsos subiecit, & esse Tyrannos,
 Qui iuga contemptis imposuere, tulit.
 Hostibus ergo suis seruitum abiere coacti,
 Et iuga sub domina dura tulere manu,
 Sæpe quidem miserans respexit ab hoste receptos,
 Perfida Gens retro est sæpe relapsa tamen.
 Vidit in ærumnis positos miseratus, & aures
 Placatas querulis uocibus applicuit.
 Fœderis ergo sui memor, impia facta remisit,
 Quod pius, & quoniam sit sine fine bonus,
 Fecit & ut uenia dignandos esse putarent,
 Qui captos tristi detinuere iugo.
 Assere nos ô nostra salus, & collige sparsos,
 Gentibus è medijs collige, redde, refer.
 Vt tuo gratifico celebremus nomina cantu,
 Vt resonent laudes carmina nostra tuas.
 Laudetur totum Deus Israël in æuum,
 Quisquis amat fieri talia, dicat amen.

PSALMVS CVII.

Confitemini Domino quoniam.

ARGUMENTVM.

Sicut præcedentes duo Psalmi proprie
sunt gratarum actio pro beneficijs exhibitis

Q 2 po

Idolatria.

Claudat narra-
 tionem uotoz
 Etiam nunc Do-
 mine miseri-
 cordiam istam
 ostende.